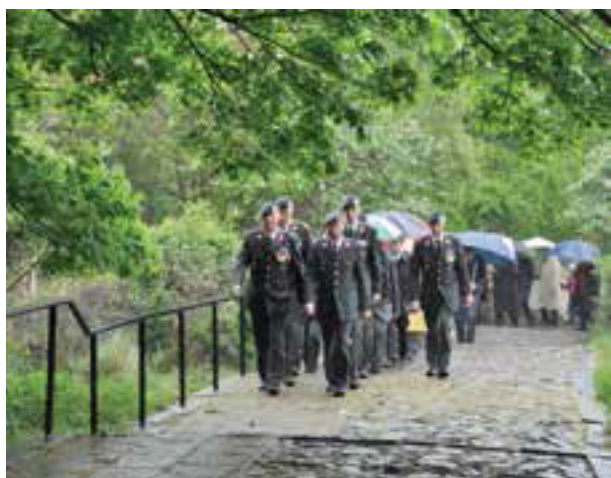

10 mei 2014: Herdenking op de Eerebegraafplaats Bloemendaal

Door Jan Driever
Foto's: C. Huffener

Op 10 mei vond de 69^e en tevens laatste officiële 10 mei-herdenking plaats op de Eerebegraafplaats Bloemendaal.

Om 12.00 uur verzamelden de militairen zich en slopen de genodigden, oud-gevangenen en andere aanwezigen zich aan voor de Stille Tocht naar de Eerebegraafplaats op het duin.

Stille Tocht.

Staan aan de rand van de 373 graven verwelkomde Jan Driever, directeur van Stichting 1940-1945, de aanwezigen met de woorden:

"Ik heet u allen van harte welkom op de 69e 10 mei herdenking op de Eerebegraafplaats Bloemendaal. In het bijzonder welkom de heer Molthoff, de voormalige voorzitter van de Nederlandse Vereniging van Ex-politieke Gevangenen (uit de bezettingstijd), Expogé. Wij stellen het bijzonder op prijs dat u ons vandaag wilt toespreken.

Bijzonder welkom ook Liselotte Ruesink, leerling van het Dr. Nassau College Quintus in Assen, en Ernst Maurits Sekeres, leerling van Stad en Esch in Meppel, die hebben meegedaan aan de door het Nationaal Comité 4 en 5 Mei georganiseerde dichtwedstrijd 'Dichter bij 4 mei'. Zij zullen hun gedichten voordragen.

Vandaag, 10 mei, is het precies 74 jaar geleden dat de Duitsers Nederland binnenvielen. Vandaag is het ook 74 jaar geleden dat het verzet tegen de Duitsers begon. Het verzet, dat een zeer zware tol heeft geëist; velen hebben hun verzet in de jaren 1940-1945 met hun leven moeten bekopen. Op deze bijzondere

plek, op de Eerebegraafplaats Bloemendaal, hebben 372 van hen hun laatste rustplaats gevonden.

Vandaag is het ook precies 69 jaar geleden dat hier door de Nederlandse Vereniging van Ex-politieke Gevangenen (uit de bezettingstijd), Expogé, voor het eerst diegenen werden herdacht, die in de strijd tegen de Duitse bezetter hun leven hebben gegeven. Omdat zij niet mogen worden vergeten. Dat was het begin van een lange traditie. Sindsdien zijn elk jaar op 10 mei de gevallen herdacht.

Vandaag zijn wij hier, op de Eerebegraafplaats Bloemendaal, bij elkaar om voor de 69^e en tevens laatste keer op 10 mei samen de gevallen uit de oorlogs- en bezettingstijd te herdenken, als een eerbetoon en als een uiting van dankbaarheid".

Hierna droeg Liselotte Ruesink haar gedicht 'Inkt' voor, waarna de heer Molthoff de herdenkingsrede sprak. Vervolgens droeg Ernst Maurits Sekeres zijn gedicht voor.

Daarna werden de diverse kransleggers en hun organisaties aangekondigd, die vergezeld door de militaire ere-escorte kransen legden bij de eregraven.

Kranslegging namens Stichting Samenwerkend Verzet door de heren Hemmes en Molthoff.

De hoornblazer blies de Taptoe, waarna met twee minuten stilte de gevallen werden herdacht. De herdenking werd afgesloten met het zingen van het 1e en 6e couplet van het Wilhelmus, waarna de aanwezigen de uitgedeelde tulpen bij de graven legden.

Bloemlegging.

Herdenkingsrede van de heer Molthoff

“Op zaterdagmiddag 10 mei 1946 hielden wij Expogé-ers de eerste samenkomst op deze gewijde plaats. 1200 leden werden eerst toegesproken op de Grote Markt te Haarlem, waarna wij onder de koraaltonen van de Haarlemse postfanfare in een mars naar het eregraf in Bloemendaal trokken. Sindsdien trokken grote groepen van Expogé-ers -steeds voorafgegaan door de dragers van de afdelingsvaandels- in een lange stoet door het duinlandschap naar de erebegraafplaats.

De heer Molthoff.

Op 10 mei 1995 –50 jaar na het einde van de oorlog- bezochten extra veel leden onze herdenking. Door de jaren heen kwamen we met bussen vol uit noord, oost en zuid op 10 mei naar deze plaats. Ieder jaar werden we toegesproken door bekende mensen uit kringen van regering en maatschappij.

Uiteraard namen we via onze afdelingen ook deel aan lokale herdenkingen op de nationale gedenkdag 4 mei. Echter de afspraak om als Expogé extra te blijven denken aan onze gevallen makers wensten we te handhaven en dat ging vele jaren tot onze voldoening en trots goed.

De jaren begonnen ook in onze kringen te tellen. In 2009 besloten we met de laatste 15 echte Expogé-ers tot opheffing van de vereniging.

We bepaalden daarbij dat we zo enigszins mogelijk de 10 mei herdenking zouden pogen te handhaven. Het bestuur van de Stichting 1940-1945 verklaarde zich tot onze grote dankbaarheid bereid onze 10 mei herdenking te organiseren en het doet dat vandaag voor de 5e keer.

Vandaag staan wij hier nog maar met enkele Expogé-ers. Nog eenmaal herdenken wij in gezamenlijkheid de vele dierbare gevallen die ons lief zijn.

Ondanks het verdriet is het goed om samen én zelf afscheid te nemen van deze jarenlange traditie waaraan we warme herinneringen bewaren.

Zo komt er een einde aan 69 jaar 10 mei bijeenkomsten waarin wij ons Expogé-hart voelden kloppen uit sterke vriendschapsbanden met onze gevallen makers. In de jaren van mijn gevangenschap heb ik een aantal van hen mogen meemaken.

Ik zie het ook als een genade dat ons zoveel jaren werden geschonken om inhoud te geven aan die herdenkingen.

Laat mij hen een laatste groet geven met een overtuigd A-dieu, het zij zo”.

Liselotte Ruesink.

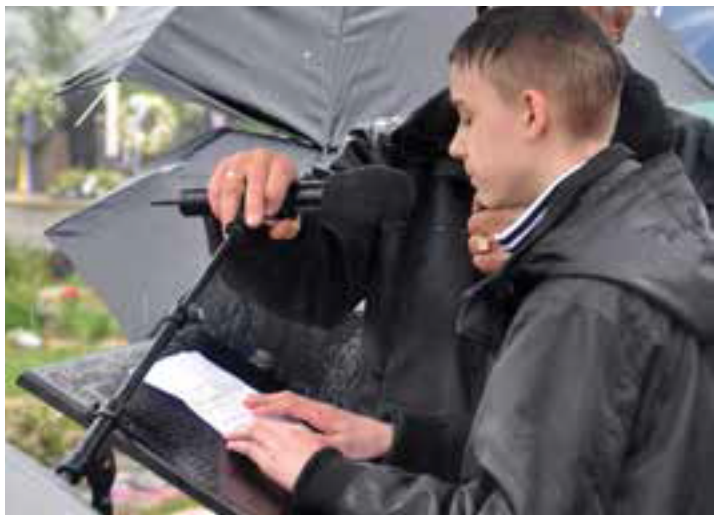
Inkt

De brief
de laatste
die hij ooit schreef

Nu ligt de brief op zolder
in een verstofte map

De inkt vervaagt
maar de betekenis niet

Liselotte Ruesink

Ernst Maurits Sekeres.

Voor ons is het een herdenking,
voor ons een gedachte.
Wij hebben het niet meegemaakt,
voor ons is het een verhaal.

Voor hen is het een herinnering,
voor hen de realiteit.
Zij hebben er voor gevochten,
zij waren de schrijvers.

Zij schreven voor ons de toekomst en geschiedenis,
Zij gaven ons de vrede, wat nu vanzelfsprekend is.

Ernst Maurits Sekeres

